

Sygn. akt **II AKa 188/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Mariusz Młoczkowski
Sędziowie:	SA Lech Lewicki SA Bohdan Tracz (sprawozdawca)
Protokolant	Sekretarz sądowy Anna Kijak

przy udziale Anny Utnik-Wójtowicz prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Lublinie

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2015 r. sprawy

A. M. syna E. i Z. z domu C., urodzonego (...) w B.,

oskarżonego o czyn z art. 63 ust. 3 w zw. z ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 53 ust. 2 w zw. z ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i in.

Ł. W. pseudonim (...), syna H. i I. z domu S., urodzonego (...) w K.,

oskarżonego o czyn z art. 63 ust. 3 w zw. z ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 53 ust. 2 w zw. z ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i in.

z powodu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 2 kwietnia 2015 r., sygn. akt IV K 418/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego A. M. zalicza także okres jego tymczasowego aresztowania od dnia 2 kwietnia 2015 roku do dnia 9 września 2015 roku;

III. zwalnia obu oskarżonych w całości od zapłaty kosztów sądowych za II instancję ustalając, że wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

A. M. został oskarżony o to, że :

I. w okresie od czerwca 2012r., daty bliżej nieustalonej do 8 lipca 2014 r. w M., w R. i w K., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru:

- w okresie od czerwca 2012r. do października 2012r., daty bliżej nieustalonej w M., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uprawiał wbrew przepisom ustawy około 96 sztuk roślin konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste, zbierał z nich ziele, suszył je wytwarzając z nich znaczną ilość środków odurzających w postaci suszu konopi innych niż włókniste o łącznej wadze nie mniejszej niż 1.300 gram;

- w okresie od lutego 2013r., daty bliżej nieustalonej do kwietnia 2013r., daty bliżej nieustalonej w R., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uprawiał wbrew przepisom ustawy 4 sztuki roślin konopi innych niż włókniste, zbierał z nich ziele, suszył je wytwarzając z nich środki odurzające w postaci suszu konopi innych niż włókniste o łącznej wadze nie mniejszej niż 20 gram;

- w okresie od końca lutego 2013r. do końca maja 2013r. w M., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą wbrew przepisom ustawy uprawiał około 25 sztuk roślin konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste;

- w okresie od lipca 2013r., daty bliżej nieustalonej do października 2013r., daty bliżej nieustalonej w K., woj. (...) uprawiał wbrew przepisom ustawy około 20 sztuk roślin konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste;

- w okresie od lipca 2013r., daty bliżej nieustalonej do października 2013r., daty bliżej nieustalonej w R., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uprawiał wbrew przepisom ustawy około 30 sztuk roślin konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste, zbierał z nich ziele, suszył je wytwarzając z nich środki odurzające w postaci suszu konopi innych niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 200 gram;

- w okresie od lipca 2013r., daty bliżej nieustalonej do marca 2014r., daty bliżej nieustalonej w M., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uprawiał wbrew przepisom ustawy około 30 sztuk roślin konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste, zbierał z nich ziele, suszył je wytwarzając z nich środki odurzające w postaci suszu konopi innych niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 1150 gram;

- w okresie od marca 2014r., daty bliżej nieustalonej do dnia 8 lipca 201 r. w M., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uprawiał wbrew przepisom ustawy 50 sztuk roślin konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste, zbierał z nich ziele, suszył je wytwarzając z nich znaczną ilość środków odurzających w postaci suszu konopi innych niż włókniste o łącznej wadze nie mniejszej niż 838,55 gram;

- w okresie od marca 2014r., daty bliżej nieustalonej do końca czerwca 2014r. w M. i w R., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uprawiał wbrew przepisom ustawy 18 sztuk roślin konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste, zbierał z nich ziele, suszył je wytwarzając z nich znaczną ilość środków odurzających w postaci suszu konopi innych niż włókniste o łącznej wadze nie mniejszej niż 275,64 gram;

- w okresie od maja 2014 r., daty bliżej nieustalonej do dnia 8 lipca 2014r. w R., woj. (...) wbrew przepisom ustawy uprawiał 144 roślin konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znaczną ilość ziela konopi innych niż włókniste;

tj. o czyn z art. 63 ust 3 w zw. z ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 53 ust. 2 w zw. z ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

II. w okresie od połowy lutego 2012r. do 20 kwietnia 2012r. w M., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy wielokrotnie udzielił Ł. W. suszu konopi innych niż włókniste w porcjach po 1 gramie, tj. o czyn z art. 58 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

III. w kwietniu 2012r., nie wcześniej niż po 20 kwietnia 2012r., daty bliżej nieustalonej, w miejscu bliżej nieustalonym, wbrew przepisom ustawy dokonał przywozu na terytorium RP około 5 gram środka odurzającego w postaci suszu konopi innych niż włókniste, tj. o czyn z art. 55 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

IV. pod koniec listopada 2012r., daty bliżej nieustalonej, w O., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą wbrew przepisom ustawy wprowadził do obrotu znaczne ilości środków odurzających w postaci suszu konopi innych niż włókniste w ilości około 1 kg za kwotę 10.000 zł w ten sposób, że przekazał je innym osobom celem ich odsprzedaży, tj. o czyn z art. 56 ust. 3 w zw. z ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

V. w kwietniu 2013r., dat bliżej nieustalonych, w R., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy, co najmniej dziesięciokrotnie udzielił Ł. W. i kilkakrotnie D. Ł. suszu konopi innych niż włókniste w porcjach o nieustalonej ilości oraz działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kilkakrotnie udzielił D. Ł. środka odurzającego w postaci suszu konopi innych niż włókniste w ilości łącznej 20 gram za łączną kwotę nie mniejszą niż 500 zł., tj. o czyn z art. 58 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

VI. w okresie od końca listopada 2013r. do 6 lipca 2014r., dat bliżej nieustalonych, w M., woj. (...) i w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy wprowadził do obrotu znaczne ilości środków odurzających w postaci suszu konopi innych niż włókniste w ilości 200 gram za łączną kwotę 2.900 zł, w ten sposób, że przekazał je innej osobie celem ich odsprzedaży oraz działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą wbrew przepisom ustawy wprowadził do obrotu znaczne ilości środków odurzających w postaci suszu konopi innych niż włókniste w ilości około 0,5 kg za kwotę 6.000 zł, w ilości 0,5 kg za kwotę 5.000 zł i w ilości 300 gram za łączną kwotę 5.000 zł w ten sposób, że przekazał je innym osobom celem ich odsprzedaży, tj. o czyn z art. 56 ust. 3 w zw. z ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

VII. w okresie od marca 2014r., daty bliżej nieustalonej do czerwca 2014r., daty bliżej nieustalonej, w M., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą wielokrotnie udzielił nieustalonej ilości środka odurzającego w postaci suszu konopi innych niż włókniste D. Ł., K. O., P. G. i P. D., a nadto działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, co najmniej 10 razy udzielił P. G. środka odurzającego w postaci suszu konopi innych niż włókniste w porcjach po 5 gram za kwotę 100 zł za dostarczoną porcję w/w środka, tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Ł. W. został oskarżony o to, że:

VIII. w okresie od czerwca 2012r., daty bliżej nieustalonej do dnia 8 lipca 2014r. w M. i w K., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru:

- w okresie od czerwca 2012r., daty bliżej nieustalonej do października 2012r., daty bliżej nieustalonej w M., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uprawiał wbrew przepisom ustawy około 96 sztuk roślin konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości ziela konopi

innych niż włókniste, zbierał z nich ziele, suszył je wytwarzając z nich znaczną ilość środków odurzających w postaci suszu konopi innych niż włókniste o łącznej wadze nie mniejszej niż 1.300 gram;

- od końca lutego 2013r. do końca maja 2013r. w M., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą wbrew przepisom ustawy uprawiał około 25 sztuk roślin konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste;

- w okresie od lipca 2013r., daty bliżej nieustalonej do listopada 2013r., daty bliżej nieustalonej w M. i w K., woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uprawiał wbrew przepisom ustawy około 90 sztuk roślin konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste, zbierał z nich ziele, suszył je wytwarzając z nich środki odurzające w postaci suszu konopi innych niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 350 gram;

- w okresie od lipca 2013r., daty bliżej nieustalonej do marca 2014r., daty bliżej nieustalonej w M., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uprawiał wbrew przepisom ustawy około 30 sztuk roślin konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste, zbierał z nich ziele, suszył je wytwarzając z nich środki odurzające w postaci suszu konopi innych niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 1150 gram;

- w okresie od marca 2014r., daty bliżej nieustalonej do dnia 8 lipca 2014r. w M., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uprawiał wbrew przepisom ustawy 50 sztuk roślin konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste, zbierał z nich ziele, suszył je wytwarzając z nich znaczną ilość środków odurzających w postaci suszu konopi innych niż włókniste o łącznej wadze nie mniejszej niż 838,55 gram;

- w okresie od czerwca 2014 r., daty bliżej nieustalonej do 8 lipca 2014 r. w M. i w K., woj. (...) wbrew przepisom ustawy uprawiał około 100 sztuk roślin konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste;

- w okresie od czerwca 2014 r., daty bliżej nieustalonej do dnia 8 lipca 2014 r. w M., woj. (...) wbrew przepisom ustawy uprawiał 116 roślin konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znaczną ilość ziela konopi innych niż włókniste;

tj. o czyn z art. 63 ust. 3 w zw. z ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 53 ust. 2 w zw. z ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

IX. w kwietniu 2012r., nie wcześniej niż po 20 kwietnia 2012r., daty bliżej nieustalonej, w miejscu bliżej nieustalonym, wbrew przepisom ustawy dokonał przywozu na terytorium RP około 5 gram środka odurzającego w postaci suszu konopi innych niż włókniste, tj. o czyn z art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

X. w okresie od końca listopada 2012r., daty bliżej nieustalonej do 14 grudnia 2012r. na trasie S. – O., w O., na trasie O. - S. i w M., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy udzielił jeden raz nieustalonej kobiecie, dwóm nieustalonym mężczyznom oraz wielokrotnie D. Ł. i A. M. oraz co najmniej siedmiokrotnie K. O. suszu konopi innych niż włókniste w nieustalonej ilości, tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

XI. pod koniec listopada 2012r., daty bliżej nieustalonej, w O., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą wbrew przepisom ustawy wprowadził do obrotu znaczne ilości środków odurzających w postaci suszu konopi innych niż włókniste w ilości około 1 kg za kwotę 10.000 zł w ten sposób, że przekazał je innym osobom celem ich odsprzedaży; tj. o czyn z art. 56 ust. 3 w zw. z ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XII. w okresie od końca listopada 2013r. do czerwca 2014r., dat bliżej nieustalonych, w M., woj. (...) i w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy wprowadził do

obrotu znaczne ilości środków odurzających w postaci suszu konopi innych niż włókniste w łącznej ilości około 0,5 kg za łączną kwotę 5.000 zł, w ten sposób, że przekazał je innej osobie celem ich odsprzedaży oraz działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą wbrew przepisom ustawy wprowadził do obrotu znaczne ilości środków odurzających w postaci suszu konopi innych niż włókniste w ilości około 0,5 kg za kwotę 6.000 zł, w ilości 0,5 kg za kwotę 5.000 zł i w łącznej ilości 300 gram za łączną kwotę 5.000 zł w ten sposób, że przekazał je innym osobom celem ich odsprzedaży, tj. o czyn z art. 56 ust. 3 w zw. z ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

XIII. w okresie od marca 2014r., daty bliżej nieustalonej do czerwca 2014r., daty bliżej nieustalonej, w M., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, co najmniej pięciokrotnie udzielił D. Ł. środka odurzającego w postaci suszu konopi innych niż włókniste w porcjach po 1 gramie za kwotę 30 zł za dostarczoną porcję w/w środka oraz działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą wielokrotnie udzielił nieustalonej ilości środka odurzającego w postaci suszu konopi innych niż włókniste D. Ł., K. O., P. G. i P. D., a nadto działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, co najmniej 10 razy udzielił P. G. środka odurzającego w postaci suszu konopi innych niż włókniste w porcjach po 5 gram za kwotę 100 zł za dostarczoną porcję w/w środka, tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

XIV. w dniu 8 lipca 2014r. w M., woj. (...) wbrew przepisom ustawy posiadał środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 9,51 grama, tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2015 roku **oskarżonego A. M.:** uznał za winnego dokonania czynu opisanego w pkt. I z tym, że ustalił, iż wyczerpuje on dyspozycję art. 63 ust. 3 w związku z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 z 2005 roku, poz. 1485 - z późniejszymi zmianami) w związku z art. 11 § 2 k.k. oraz w związku z art. 12 k.k. i za to na mocy powołanych przepisów, przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 53 ust. 2 wyżej powołanej ustawy w zw. z art. 11 § 3 k.k. oraz art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

uznał za winnego dokonania czynów opisanych w pkt II oraz III i za to wymierzył mu:

- za czyn opisany w pkt II na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 z 2005 roku, poz. 1485 - z późniejszymi zmianami) karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn opisany w pkt III na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 z 2005 roku, poz. 1485 - z późniejszymi zmianami) oraz art. 33 § 1 i 3 k.k. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych.

uznał za winnego dokonania czynów opisanych w pkt IV i VI z tym, iż ustalił, że czyny te wyczerpują odpowiednio dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 z 2005 roku, poz. 1485 - z późniejszymi zmianami) i art. 56 ust. 3 powołanej ustawy w związku z art. 12 k.k. i popełnione zostały w warunkach ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 k.k. i za to na mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 91 § 1 k.k. oraz art. 33 § 1 i 3 k.k. skazał go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, zaś na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł tytułem środka karnego przepadek równowartości osiągniętej przez niego korzyści majątkowej w kwocie 15.900 (piętnastu tysięcy dziewięciuset) złotych;

uznał za winnego dokonania czynów opisanych w pkt V i VII z tym, iż ustalił, że czyny te wyczerpują każdorazowo dyspozycję art. 58 ust. 1 w zbiegu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 z 2005 roku, poz. 1485 - z późniejszymi zmianami) w związku z art. 11 § 2 k.k. oraz w związku z art. 12 k.k. i popełnione zostały w warunkach ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 k.k. i za to na mocy powołanych

przepisów, przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 11 § 3 k.k. i w związku z art. 91 § 1 k.k. oraz art. 33 § 1-3 k.k. skazał go na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, zaś na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł tytułem środka karnego przepadek równowartości osiągniętej przez niego korzyści majątkowej w kwocie 1.000 (tysiąca) złotych;

kierując się art. 91 § 2 k.k. orzeczone względem oskarżonego **A. M.** kary jednostkowe pozbawiania wolności oraz grzywny połączył i wymierzył mu, jako karę łączną 4 (cztery) lata pozbawienia wolności i 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, przy czym w oparciu o art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie od dnia 8 lipca 2014 roku do dnia 2 kwietnia 2015 roku.

Oskarżonego **Ł. W.:** uznał za winnego dokonania czynu opisanego w pkt VIII z tym, że ustalił, iż wyczerpał on dyspozycję art. 63 ust. 3 w związku z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 z 2005 roku, poz. 1485 - z późniejszymi zmianami) w związku z art. 11 § 2 k.k. oraz w związku z art. 12 k.k. i za to na mocy powołanych przepisów, przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 53 ust. 2 wyżej powołanej ustawy w zw. z art. 11 § 3 k.k. oraz art. 33 § 1 i 3 k.k. przy zastosowaniu art. 60 § 2 i 6 pkt 2 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

uznał za winnego dokonania czynów opisanych w pkt IX, X, XIII oraz XIV i za to wymierzył mu:

- za czyn opisany w pkt IX na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 z 2005 roku, poz. 1485 - z późniejszymi zmianami) oraz art. 33 § 1 i 3 k.k. karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

- za czyn opisany w pkt X na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 z 2005 roku, poz. 1485 - z późniejszymi zmianami) karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn opisany w pkt XIII, wyczerpujący dyspozycję art. 58 ust. 1 w zbiegu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 z 2005 roku, poz. 1485 - z późniejszymi zmianami) w związku z art. 11 § 2 k.k. oraz w związku z art. 12 k.k., na mocy powołanych przepisów, przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 11 § 3 k.k. oraz art. 33 § 1-3 k.k. karę roku pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, zaś na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł tytułem środka karnego przepadek równowartości osiągniętej przez niego korzyści majątkowej w kwocie 650 (sześciuset pięćdziesięciu) złotych;

- za czyn opisany w pkt XIV na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 z 2005 roku, poz. 1485 - z późniejszymi zmianami) karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

uznał za winnego dokonania czynów opisanych w pkt XI i XII z tym, iż ustala, że czyny te wyczerpują odpowiednio dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 z 2005 roku, poz. 1485 - z późniejszymi zmianami) i art. 56 ust. 3 powołanej ustawy w związku z art. 12 k.k. i popełnione zostały w warunkach ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 k.k. i za to na mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 91 § 1 k.k. oraz art. 33 § 1 i 3 k.k. przy zastosowaniu art. 60 § 2 i 6 pkt 3 k.k. skazał go na karę roku pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, zaś na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł tytułem środka karnego przepadek równowartości osiągniętej przez niego korzyści majątkowej w kwocie 18.000 (osiemnastu tysięcy) złotych;

kierując się art. 91 § 2 k.k. orzeczone względem oskarżonego **Ł. W.** kary jednostkowe pozbawiania wolności oraz grzywny połączył i wymierzył mu, jako karę łączną 2 (lata) lata i 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności oraz 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, przy czym w oparciu o art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie od dnia 8 lipca 2014 roku do dnia 2 kwietnia 2015 roku.

Apelacje wnieśli obrońcy oskarżonych:

Obrońca oskarżonego A. M. zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

1. Obrazę przepisów postępowania karnego, która miała wpływ na treść orzeczenia i doprowadziła do poczynienia błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę tego orzeczenia, a błędy te miały wpływ na jego treść, a to: art.7 k.p.k. w zw. z art.4 k.p.k. w zw. z art.92 k.p.k. w zw. z art.410 k.p.k. w zw. z art.424 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art.2 § 2 k.p.k. przez sprzeczną z wymogami powołanych przepisów, dowolną a nie swobodną ocenę dowodów przeprowadzonych w niniejszej sprawie, przy jednoczesnym naruszeniu zasady obiektywizmu i pominięciu okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, a także pominięcie w rozważaniach Sądu okoliczności, które mogłyby doprowadzić, w razie ich uznania za prawdziwe, do dokonania ustaleń odmiennych niż poczynione i przyjęte za podstawę zaskarżonego orzeczenia, a nadto lakoniczne wyjaśnienie przyczyn takiego postępowania w uzasadnieniu wyroku, co utrudnia kontrolę poprawności rozumowania Sądu w tym zakresie a w konsekwencji przyjęcie za podstawę zaskarżonego orzeczenia błędnych i niepełnych ustaleń faktycznych, a to przez:

a) oparcie ustaleń faktycznych jedynie na fragmentach materiału dowodowego niekorzystnego dla oskarżonego w postaci pomówienia przez współoskarżonego **Ł. W.** który świadomy korzyści wynikających z pomówienia innych osób, biorąc aktywny udział w realizacji czynów zabronionych stanowiących przedmiot niniejszego postępowania był niewątpliwie zainteresowany przerzuceniem odpowiedzialności na inne osoby, nadto nieuwzględnienie powyższego przy uzasadnianiu oceny wiarygodności zeznań wyżej wymienionych świadków;

b) niezasadne, bezkrytyczne obdarzenie wiarą nielogicznych sprzecznych, niekonsekwentnych i nie znajdujących żadnego potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym wyjaśnień współoskarżonego **Ł. W.**;

c) niezasadną odmowę obdarzenia walorem wiarygodności wyjaśnień oskarżonego A. M. bez należytego uzasadnienia okoliczności, które Sąd miał na względzie w tym zakresie;

d) niezasadne uznanie, iż oskarżony dopuścił się popełnienia czynów z pkt I aktu oskarżenia w części w jakiej zarzucana jest mu uprawa konopi innych niż włókniste w okresie od czerwca 2012r. do października 2012r. w M., w okresie od lutego 2013r. do kwietnia 2013r. w R., w okresie od końca lutego 2013r. do końca maja 2013r. w M., w okresie od lipca 2013r. do października 2013r. w K., od lipca 2013r. do października 2013r. w R., od lipca 2013r. do marca 2014r. w M., od marca 2014r. do 8 lipca 2014r. w M., od marca 2014r. do czerwca 2014r. w M. i R. tylko i wyłącznie na podstawie niewiarygodnych zeznań współoskarżonego **Ł. W.**, nie znajdujących żadnego potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym na potrzeby niniejszego postępowania, w szczególności w relacji rzekomych świadków czynów zarzucanych oskarżonemu;

e) niezasadne uznanie, iż oskarżony dopuścił się popełnienia czynów z pkt II, III, IV, V, VII oraz w części co do pkt VI aktu oskarżenia w jakiej zarzucana jest mu, iż w okresie od końca listopada do 6 lipca 2014r. w M. wprowadził do obrotu znaczne ilości środków odurzających w postaci suszu konopi innych niż włókniste w ilości około 0,5 kg za kwotę 6.000 zł, w ilości 0,5 kg za kwotę 5.000 zł i w ilości 300 gram za łączną kwotę 5.000 zł w ten sposób, że przekazał je innym osobom celem odsprzedaży tylko i wyłącznie na podstawie niewiarygodnych zeznań współoskarżonego **Ł. W.**, nie znajdujących żadnego potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym na potrzeby niniejszego postępowania, w szczególności w relacji rzekomych świadków czynów zarzucanych oskarżonemu;

f) niezasadny i niezajdujący potwierdzenia w materiale dowodowym pogląd Sądu jakoby zeznania świadków: M. O., P. G., D. Ł., A. Ł. i G. R. nie wnosily nic istotnego do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, podczas gdy zeznania w/w wykluczają popełnienie przez oskarżonego zarzuczanych mu czynów z pkt V i VII aktu oskarżenia;

g) niezasadne i nie znajdujące oparcia w materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie, bezzasadne nieobdarzenie walorem wiarygodności zeznań świadka P. D., w części w jakiej zaprzecza on popełnienie przez oskarżonego A. M. czynu z pkt VII aktu oskarżenia, w sytuacji, gdy w sposób logiczny i spójny konkretyzuje swoje zeznania złożone uprzednio w postępowaniu przygotowawczym a nie, jak twierdzi Sąd zeznaje odmiennie.

2. Obrazę przepisów postępowania karnego, która miała wpływ na treść orzeczenia i doprowadziła do poczynienia błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a błędy te miały wpływ na jego treść, a to: art.6 k.p.k. w zw. z art.193 § 1 k.p.k. w zw. z art.201 k.p.k. poprzez oddalenie wniosku dowodowego o wywołanie uzupełniającej opinii biegłego na okoliczność wyjaśnienia sposobu w jaki biegli doszli do ustalenia ilości ziela konopi, które mogą być uzyskane z młodych roślin dostarczonych do badań i dlatego przyjęli określone wskaźniki średnie bez odniesienia się do konkretnych roślin, w sytuacji, gdy dla ustalenia powyższego wymagana była wiedza specjalistyczna, co uniemożliwiło obronę oskarżonego, a w konsekwencji doprowadziło do uznania, iż oskarżony mógł wyprodukować znaczną ilość środków odurzających i przypisania mu surowszej odpowiedzialności karnej.

3. obrazę przepisów postępowania karnego która miała wpływ na treść orzeczenia a to art.6 k.p.k. w zw. z art.170 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art.399 § 2 k.p.k. poprzez oddalenie wniosku obrońcy o zarządzenie przerwy w rozprawie w związku z uprzedzeniem o zmianie kwalifikacji prawnej czynu a w konsekwencji naruszenie prawa do obrony.

4. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego rozstrzygnięcia, który miał wpływ na treść orzeczenia polegający na przyjęciu, iż A. M. dopuścił się popełnienia zarzuczanych mu czynów, opisanych częściowo w pkt I i VI oraz czynów opisanych w pkt II, III, IV, V i VII aktu oskarżenia w sytuacji braku wiarygodnych dowodów uzasadniających takie ustalenia;

Ponadto zarzucił wyrokowi rażącą niewspółmierność orzeczonej kary.

Wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego A. M. od zarzuczanych mu czynów w zaskarżonej części pkt I i VI oraz w pkt II, III, IV, V i VII aktu oskarżenia oraz o orzeczenie łagodniejszego wymiaru kary w pozostałych punktach zaskarżonego orzeczenia, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie spraw Sądowi Okręgowemu w Lublinie do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego Ł. W. zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

1. Odnośnie czynu wskazanego w pkt VIII wyroku – orzeczenie wobec oskarżonego rażąco niewspółmiernie surowej kary w rozmiarze 2 lat pozbawienia wolności, przy której wymiarze Sąd Okręgowy dostrzegł wprawdzie okoliczności łagodzące odpowiedzialność karną takie jak zasadnicze przyznanie się do dokonania zarzuczanych i zarazem przypisanych mu czynów oraz opisanie w sposób szczegółowy okoliczności dotyczących działalności przestępczej jego i obu pozostałych oskarżonych, jego dotychczasową niekaralność oraz pozytywną opinię środowiskową, ale powyższych okoliczności nie uwzględnił w należyty sposób i nie nadał im właściwego znaczenia, a nadto pominął wyrażenie skruchy, właściwości i warunki osobiste sprawcy, zachowanie oraz postawę oskarżonego po popełnieniu czynu, która daje gwarancję, że w przyszłości nie dopuści się popełnienia czynów zabronionych, co w konsekwencji doprowadziło do orzeczenia rażąco surowej kary, która nie spełnia dyrektyw wymiaru kary określonych w art.53 k.k.

2. Odnośnie czynu wskazanego w pkt XI i XII wyroku – orzeczenie wobec oskarżonego rażąco niewspółmiernie surowej kary w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności, przy której wymiarze Sąd Okręgowy dostrzegł wprawdzie okoliczności łagodzące odpowiedzialność karną takie jak zasadnicze przyznanie się do dokonania zarzuczanych i zarazem przypisanych mu czynów oraz opisanie w sposób szczegółowy okoliczności dotyczących działalności przestępczej jego i obu pozostałych oskarżonych, jego dotychczasową niekaralność i pozytywną opinię środowiskową, ale powyższych okoliczności nie uwzględnił w należyty sposób i nie nadał im właściwego znaczenia, a nadto pominął

wyrażenie skruchy, właściwości i warunki osobiste sprawcy, zachowanie oraz postawę oskarżonego po popełnieniu czynu, która daje gwarancję, że w przyszłości nie dopuści się popełnienia czynów zabronionych, co w konsekwencji doprowadziło do orzeczenia rażąco surowej kary, która nie spełnia dyrektyw wymiaru kary określonych w art.53 k.k.

3. Odnośnie czynu wskazanego w pkt XIV wyroku orzeczenie wobec oskarżonego rażąco niewspółmiernie surowej kary w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności, która to kara nie uwzględnia występujących w sprawie okoliczności łagodzących takich jak, złożenie obszernych wyjaśnień, wskazanie że ujawnione u oskarżonego 9,51 grama środka odurzającego w postaci marihuany pochodziło od K. O., a nadto ujawnienie istotnych okoliczności, które pozwoliły na postawienie zarzutów innym osobom, współpraca z organami ścigania, wyrażenie skruchy właściwości i warunki osobiste sprawcy, zachowanie oraz postawa oskarżonego po popełnieniu czynu, która daje należytą gwarancję, że w przyszłości nie dopuści się popełnienia czynów zabronionych co w konsekwencji skutkować powinno orzeczeniem łagodniejszej kary w wymiarze 1 miesiąca pozbawienia wolności.

4. Odnośnie czynu wskazanego w pkt IX wyroku zarzucała błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na przyjęciu, że nie zachodzą przesłanki do zastosowania wobec oskarżonego instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary w odniesieniu do czynu przypisanego mu w pkt IX wyroku, podczas gdy prawidłowa ocena zebranego materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że są podstawy do traktowania tego czynu, jako szczególnie uzasadnionego wypadku, kiedy nawet najniższa kara przewidziana za przestępstwo byłaby niewspółmiernie surowa, w szczególności z uwagi na postawę oskarżonego i jego wyjaśnienia które stanowią w całości podstawę ustaleń stanu faktycznego zbudowanego przez Sąd w zakresie dokonanego przez niego przywozu na terytorium RP około 5 gram środka odurzającego w postaci suszu ziele konopi innych niż włókniste, i to on w zakresie tego czynu poinformował organa ścigania o przestępstwie i ujawnił wszystkie okoliczności jego popełnienia, co winno prowadzić do zastosowania przez Sąd nadzwyczajnego złagodzenia kary przewidzianego przez art.60 § 2 k.k. zwłaszcza, że ta instytucja została zastosowana przez Sąd do czynów wskazanych w pkt VIII, XI i XII wyroku, co w konsekwencji doprowadziło do wymierzenia oskarżonemu rażąco niewspółmiernie surowej kary w wymiarze 3 miesięcy pozbawienia wolności.

5. odnośnie czynu wskazanego w pkt X wyroku zarzucam błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na przyjęciu, że nie zachodzą przesłanki do zastosowania wobec oskarżonego instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary w odniesieniu do czynu przypisanego mu w pkt X wyroku, podczas gdy prawidłowa ocena zebranego materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że są podstawy do traktowania tego czynu, jako szczególnie uzasadnionego wypadku, kiedy nawet najniższa kara przewidziana za przestępstwo byłaby niewspółmiernie surowa, w szczególności z uwagi na postawę oskarżonego i jego wyjaśnienia, które stanowią w całości podstawę ustaleń stanu faktycznego zbudowanego przez Sąd w zakresie udzielenia przez oskarżonego jeden raz nieustalonej kobiecie, dwóm mężczyznom oraz wielokrotnie D. Ł. i A. M. oraz co najmniej 7-krotnie K. O. suszu konopi innych niż włókniste w nieustalonej ilości, i to on w zakresie tego czynu poinformował organa ścigania i ujawnił okoliczności jego popełnienia, co winno prowadzić do zastosowania przez Sąd nadzwyczajnego złagodzenia kary przewidzianego przez art.60 § 2 k.k. zwłaszcza, że ta instytucja została zastosowana przez Sąd do czynów wskazanych w pkt VIII, XI i XII wyroku, co w konsekwencji doprowadziło do wymierzenia oskarżonemu rażąco niewspółmiernie surowej kary w wymiarze 4 miesięcy pozbawienia wolności.

6. Odnośnie czynu wskazanego w pkt XIII wyroku zarzucam błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na przyjęciu, że nie zachodzą przesłanki do zastosowania wobec oskarżonego instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary w odniesieniu do czynu przypisanego mu w pkt XIII wyroku, podczas gdy prawidłowa ocena zebranego materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że są podstawy do traktowania tego czynu, jako szczególnie uzasadnionego wypadku, kiedy nawet najniższa kara przewidziana za przestępstwo byłaby niewspółmiernie surowa, w szczególności z uwagi na postawę oskarżonego i jego wyjaśnienia które stanowią w całości podstawę ustaleń stanu faktycznego zbudowanego przez Sąd w zakresie udzielenia przez oskarżonego wielokrotnie D. Ł., K. O., P. G., P. D. suszu konopi innych niż włókniste w nieustalonej ilości oraz sprzedaży P. G. 10 razy w porcjach po 5 gram za kwotę 100 zł suszu konopi innych niż włókniste, i to on w zakresie tych czynów poinformował organa ścigania co winno prowadzić do zastosowania przez Sąd nadzwyczajnego złagodzenia kary przewidzianego przez art.60 § 2

k.k. zwłaszcza, że ta instytucja została zastosowana przez Sąd do czynów wskazanych w pkt VIII, XI i XII wyroku, co w konsekwencji doprowadziło do wymierzenia oskarżonemu rażąco surowej kary w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności.

7. orzeczenie wobec oskarżonego rażąco niewspółmiernie surowej kary łącznej w wymiarze 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, nieadekwatnej do stopnia winy, która to kara nie uwzględnia występujących w sprawie okoliczności łagodzących takich jak przyznanie się do winy, współpraca z organami ścigania, ujawnienie nieznanymi organom ścigania przestępstw i osób je popełniających, wyrażenie skruchy, zachowanie oskarżonego po popełnieniu czynu, właściwości i warunki osobiste sprawcy, a nadto wzięcie pod uwagę i uznanie za obciążające wiarygodnych wyjaśnień oskarżonego, które nie powinny mieć negatywnego wpływu na wymiar kary, co w konsekwencji skutkować powinno orzeczeniem znacznie łagodniejszej kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności.

Mając powyższe na uwadze wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku w ten sposób aby Sąd II instancji:

- a) za czyn wskazany w pkt VIII wyroku wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności;
  - b) za czyn wskazany w pkt XI i XII wyroku wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
  - c) na podstawie art.60 § 2 i § 6 pkt 4 k.k. nadzwyczajnie złagodził orzeczoną wobec oskarżonego karę za czyn wskazany w pkt IX wyroku i wymierzył oskarżonemu karę łagodniejszego rodzaju;
  - d) na podstawie art.60 § 2 i § 6 pkt 4 k.k. nadzwyczajnie złagodził orzeczoną wobec oskarżonego karę za czyn wskazany w pkt X wyroku i wymierzył oskarżonemu karę łagodniejszego rodzaju;
  - e) na podstawie art.60 § 2 i § 6 pkt 3 k.k. nadzwyczajnie złagodził orzeczoną wobec oskarżonego karę za czyn wskazany w pkt XIII wyroku i wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
  - f) za czyn wskazany w pkt XIV wyroku i wymierzył oskarżonemu karę 1 miesiąca pozbawienia wolności;
- i w konsekwencji wymierzył oskarżonemu karę łączną w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Obie apelacje są niezasadne.

Co do apelacji obrońcy oskarżonego A. M.:

Niezasadne są zarzuty obrazy przepisów postępowania wymienione w pkt.2 apelacji a dotyczące naruszenia art.193 § 1 k.p.k. w zw. z art.201 k.p.k. oraz art.170 § 1pkt.2 k.p.k. w zw. z art.399 § 2 k.p.k.

Obrońca oskarżonego A. M. na ostatniej rozprawie (k.1235v) złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniających celem bezpośredniego zapoznania się z treścią tez dowodowych i wyjaśnienia sposobu w jaki biegli doszli do ustalenia ilości ziela konopi, które mogłyby być uzyskane z młodych roślin dostarczonych do badania. Obrońca kwestionuje szczególnie przyjęcie wskaźnika średniego - 22 gram suszu konopi, który można pozyskać z jednej rośliny. Tezy dowodowe były oczywiste, podobnie jak metoda zastosowana przez biegłych, która zdeterminowana była tym, że zabezpieczone u oskarżonych rośliny były w fazie wzrostu, nie miały wykształconych kwiatostanów. Jak wskazano w opinii standardowy wskaźnik średniej wagi ziela konopi w postaci kwiatostanu lub owocujących wierzchołków dla jednej rośliny wynosi 22 g (k.358). Znajomość tego wskaźnika wynika z posiadania przez opracowujących opinię wiadomości specjalnych.

Organ procesowy nie ma prawa do jednostronnego, arbitralnego zdyskwalifikowania opinii biegłego bez wykazania, że jest ona niepełna lub niejasna albo została sporządzona w sposób nierzetelny lub niekompletny (wyr. SA we Wrocławiu z 19.12.2012 r., I AKa 357/12, niepubl.). Jeżeli opinia biegłego jest przekonująca i zupełna dla sądu,

który swoje stanowisko w tym względzie uzasadnił, to fakt, iż opinia taka nie jest przekonywująca (niepełna) dla stron procesowych, nie jest przesłanką dopuszczenia kolejnej opinii w oparciu o komentowany przepis (wyr. SA we Wrocławiu z 8.5.2001 r., II AKA 130/01, OSProk. i Pr. 2001, Nr 11, poz. 21; post. SN z 26.7.2006 r., II KK 455/05, OSNwSK 2006, Nr 1, poz. 1480; wyr. SA w Lublinie z 27.11.2012 r., II AKA 260/12, Legalis).

Subiektywne przekonanie strony o wadliwości sporządzonych opinii, dowolne twierdzenie, że są one błędne czy też sprzeczne, w żadnym razie nie może decydować o obowiązku dopuszczenia przez sąd kolejnej opinii lub opinii uzupełniającej (wyr. SA w Łodzi z 11.10.2000r., II AKA 127/00, OSProk. i Pr. 2001, Nr 7-8, poz. 20, z głosem częściowo aprobującą C.P. Kłaka, OSA 2004, Nr 9, poz. 85; zob. także wyr. SA we Wrocławiu z 10.4.2006 r., II AKA 38/06, KZS 2006, Nr 9, poz. 49; wyr. SA we Wrocławiu z 15.12.2005 r., II AKA 322/05, KZS 2006, Nr 6, poz. 95; wyr. SA we Wrocławiu z 10.4.2006r., II AKA 38/06, KZS 2006, Nr 9, poz. 49; post. SN z 7.7.2006 r., III KK 456/05, OSNKW 2006, Nr 10, poz. 95; wyr. SA w Łodzi z 25.10.2006 r., II AKA 134/06, OSProk. i Pr. 2009, Nr 2, poz. 32; wyr. SA we Wrocławiu z 6.11.2012 r., II AKA 280/12, Legalis).

Na podstawie art.399 § 1 k.p.k. (k.1236) Sąd Okręgowy uprzedził strony o możliwości przyjęcia, że czyny zarzucane A. M. w pkt. IV i VI zostały popełnione w warunkach art.91 § 1 k.k. W związku z tym obrońca oskarżonego A. M. na podstawie art.399 § 2 k.p.k. wniósł o zarządzenie przerwy w rozprawie, którego to wniosku Sąd nie uwzględnił (k.1239) uznając, że zakres uprzedzenia nie uzasadnia zarządzenia przerwy w rozprawie.

Podstawą prawnej kwalifikacji jest w przypadku ciągu przestępstw samodzielnie każdy z popełnionych przez sprawcę czynów. Innymi słowy, każde z przestępstw popełnionych przez sprawcę musi zostać oddzielnie przypisane. Każde z tych przestępstw (stanowiących ciąg określony w art. 91 k.k.) realizuje znamiona tego samego typu i wystarczające jest wskazanie na ten właśnie typ przy opisie ciągu, ale art. 91 § 1 k.k. należy powołać przy podstawie wymiaru kary, i to zarówno wówczas, gdy sąd wychodzi poza górną granicę ustawowego zagrożenia, jak i wówczas, gdy granicy tej nie przekracza. Powołanie art. 91 § 1 k.k. wyjaśnia, dlaczego mimo oczywistej wielości przestępstw pozostających w rzeczywistym zbiegu, wymierzono tylko jedną karę. Ciąg przestępstw, to wystarczy w tym miejscu jedynie przypomnieć, stanowi odmianę realnego zbiegu przestępstw, jednakże bez konsekwencji w postaci orzekania za poszczególne przestępstwa kar jednostkowych, a następnie kary łącznej (zob. art. 85 i 86 k.k.). Zgodnie bowiem z przepisem art. 91 § 1 k.k. "jeżeli sprawca popełnia w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę na podstawie przepisu, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę". Przepis ten pozwala, w przypadku spełnienia przesłanek w nim określonych, na uproszczone orzekanie o karze. Zamiast za każde z przestępstw, przypisanych sprawcy, wymierzać kary jednostkowe i następnie karę łączną, uznaje się oskarżonego za winnego wielu (co najmniej dwóch) przestępstw, bez potrzeby orzekania kar jednostkowych. Zawsze więc należy oskarżonemu najpierw przypisać popełnienie konkretnych przestępstw, ze wskazaniem ich kwalifikacji prawnej (ale bez powoływania w tym miejscu art. 91 § 1 k.k.), a następnie wymierzyć za nie jedną karę z powołaniem już art. 91 § 1 k.k. (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2012r., III KK 478/11, LEX nr 1226720).

Sąd Okręgowy nie dokonał zmiany kwalifikacji poszczególnych przestępstw, uprzedzając o możliwości zastosowania art.91§1 k.k. wywiązał się z obowiązku zasygnalizowania, że zarzuczone oskarżonemu przestępstwa stanowią ciąg przestępstw. Zarzuty apelacji należało więc rozpoznać w kontekście naruszenia art.399 § 2 k.p.k. Sąd może przerwać rozprawę (art. 399 § 2), a więc nie musi tego zrobić, co oznacza jednak tyle, że musi to uczynić w każdym wypadku, gdy pozostawienie oskarżonemu lub jego obrońcy czasu na rozważenie takiej kwestii - w okolicznościach konkretnej sprawy, w tym przede wszystkim w zależności od zakresu rysującej się możliwości zmiany kwalifikacji prawnej - jest konieczne z punktu widzenia obrony oskarżonego. W wypadku gdy wskazywana przez sąd zmiana kwalifikacji w sposób oczywisty nie ma żadnego znaczenia dla interesu procesowego strony, można odmówić przerwania rozprawy. Taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie. Uprzedzenie o zmianie kwalifikacji dotyczyło tylko podstawy wymiaru kary. Możliwość orzeczenia przy zastosowaniu art.91§1 k.k. kary w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę nie została przez Sąd Okręgowy wykorzystana, oskarżonemu wymierzono za ciąg

przestępstw opisanych w pkt. IV i VI karę 2 lat pozbawienia wolności a karę łączną na podstawie art.91 § 2 k.k. w wymiarze 4 lat.

Z tych względów uznano, że Sąd Okręgowy nie naruszył art.399 § 2 k.p.k.

Główny zarzut obrazu przepisów postępowania sprecyzowany został w zarzucie sformułowanym w pkt. I apelacji i dotyczy obrazu art.7 k.p.k. Zdaniem autora apelacji ustalenia faktyczne zostały przez Sąd Okręgowy dokonane tylko na fragmencie materiału dowodowego w postaci pomówienia współoskarżonego Ł. W., które bezkrytycznie Sąd Okręgowy obdarzył wiarą.

Uwiarygodnienie zarzutu dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów wymaga wykazania w oparciu o fakty i ich pogłębioną logiczną analizę, że rzeczywiście sąd pominął dowody istotne dla rozstrzygnięcia o sprawstwie i winie, że włączył do podstawy ustaleń dowody nieujawnione, że uchybił regułom prawidłowego logicznego rozumowania, że uchybił wskazaniom wiedzy lub życiowego doświadczenia. Apelacja zupełnie dowolnie podnosi, że wyjaśnienia Ł. W. są jedynym źródłem dowodowym na podstawie, którego dokonano ustaleń, które nie znajdują potwierdzenia w innych dowodach.

Na wstępie, w ślad za postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2014 r., II KK 81/14, Prok.i Pr.-wkł. 2014/9/7, LEX nr 1460786, KZS 2014/9/19, stwierdzić należy, że: „ Dowód z obciążających wyjaśnień współoskarżonego, choćby jedyny w sprawie, nie traci przez to na swej wartościowości, jest to jednak dowód wymagający przenikliwości przy jego ocenie i weryfikacji”. Sąd Okręgowy dokonał wnikliwej, wszechstronnej oceny dowodów, w tym wyjaśnień oskarżonych. Wskazał, że wyjaśnienia oskarżonego Ł. W. znajdują potwierdzenie w innych dowodach, są szczegółowe.

Przede wszystkim zauważyć należy, że twierdzenie apelacji o tym, że wyjaśnienia Ł. W. są jedynym dowodem jest obiektywnie nieprawdziwe. Apelacja czyniąc taki zarzut nie chce dostrzec, że w wyniku przeszukania w dniu 8 lipca 2014 roku posesji oskarżonego A. M. ujawniono rosnące konopie, a w budynku gospodarczym obsuszone fragmenty konopi (protokół przeszukania k.25-27,37,38, dokumentacja fotograficzna k.223-239). Apelacja nie podnosi zarzutów co do rzetelności tych dowodów. Sąd Okręgowy trafnie wskazał, że wyjaśnienia Ł. W. potwierdzają zeznania P. D. złożone w postępowaniu przygotowawczym.

Ważną cechą wyjaśnień Ł. W. jest to, że pomawiając A. M. nie dąży on do umniejszenia zakresu swojej odpowiedzialności. Prezentując tezę, że zeznania P. D., M. O., P. G., D. Ł. i G. R. wykluczają popełnienie przez oskarżonego A. M. przypisanych mu przestępstw, apelacja swego stanowiska nie uzasadniła. Sąd Okręgowy zeznania te dostrzegł i ocenił (str.22 i 23 uzasadnienia).Sąd uznał za prawdziwe zeznania P. D. złożone w postępowaniu odwoławczym i uzasadnił swe stanowisko. Apelacja prezentuje pogląd, że wiarygodne są zeznania świadka złożone na rozprawie, bliżej swego poglądu nie uzasadniając. Podnieść należy, że przepisy postępowania karnego nie przyznają prymatu zeznaniom złożonym przed sądem nad zeznaniami złożonymi na wcześniejszym etapie postępowania.

Zeznania innych wymienionych świadków, którzy nie stwierdzili, że oskarżeni uprawiali konopie i udzielali ich nie dowodzą, że oskarżeni przestępstw nie popełnili, można z nich jedynie wysnuć wniosek, że te dowody nie dawały podstaw do ustalenia winy oskarżonych.

Apelacja choć formułuje zarzut obrazu art.410 k.p.k. nie wskazuje żadnej okoliczności, czy dowodu, których Sąd Okręgowy, by nie uwzględnił. Art. 410 k.p.k. nakazujący uwzględnienie całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie, nie może być rozumiany w ten sposób, że każdy z przeprowadzonych dowodów ma stanowić podstawę ustaleń sądu. Byłoby to oczywiście niemożliwe, gdy z różnych dowodów wynikają wzajemnie sprzeczne okoliczności, co dotyczy również zmiennych wyjaśnień oskarżonych. Nie można więc zarzutu opierać na tym, iż pewne dowody nie stanowiły podstawy ustaleń, jeżeli sąd rozważył je i ocenił ich znaczenie w sposób określony w art. 7 k.p.k. Na poparcie tego poglądu można przywołać postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2015r., V KK 276/14, w którym stwierdzono: „Normy art. 410 k.p.k. nie można rozumieć w ten sposób, że każdy z przeprowadzonych dowodów ma stanowić podstawę ustaleń faktycznych. Nie stanowi więc naruszenia tego przepisu dokonanie oceny materiału

dowodowego przeprowadzonego lub ujawnionego na rozprawie w sposób odmienny od subiektywnych oczekiwań stron procesowych” (LEX nr 1622349)

Nietrafny jest zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. W orzecznictwie trafnie podnosi się, że zarzut ten jest słuszny tylko wówczas: "gdy zasadność ocen i wniosków, wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania", nie może on natomiast sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu (w. SN z 24 marca 1975 r., II KR 355/74, OSNPG 9/1995, poz. 84), przy czym jest to aktualne jedynie przy zarzucie błędu o charakterze "dowolności". Tego typu zarzut co do błędu w ustaleniach faktycznych to bowiem, jak zasadnie się wskazuje, nie sama odmienna ocena materiału dowodowego przez skarżącego, lecz wykazanie, jakich konkretnych uchybień w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego dopuścił się sąd w dokonanej ocenie materiału dowodowego (w. SN z 22 stycznia 1975 r., I KR 197/74, OSNKW 5/1975, poz. 58). Apelacja nie kwestionuje istnienia dowodów świadczących o tym, że oskarżony A. M. popełnił przypisane mu czyny, apelacja uważa jedynie, że dowody te są niewiarygodne. Jak wskazano wyżej apelacja nie przedstawiła argumentów, które podważyłyby ocenę dowodów dokonaną przez Sąd Okręgowy i poczynione przez ten sąd ustalenia, możliwość zaś przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu nie może prowadzić do wniosku o popełnieniu przez sąd błędu w ustaleniach faktycznych (SN I KR 197/74, OSNKW 1975, nr 5, poz. 58).

Kary wymierzone oskarżonemu A. M. i kary łączne nie mają charakteru kar rażąco surowych. Analiza uzasadnienia (str.28-30) dowodzi, że wymierzając kary Sąd Okręgowy uwzględnił wszystkie istotne okoliczności mające wpływ na ich wysokość. Kary jednostkowe zostały wymierzone w rozmiarze w niewielkim stopniu przekraczającym dolne granice zagrożenia, a karę łączną w rozmiarze niewiele, o rok wyższym, od najsurowszej z kar jednostkowych.

Z tych względów apelację obrońcy oskarżonego A. M. uznano niezasadną a oskarżony wyrok utrzymano w mocy.

Niezasadna jest też apelacja obrońcy Ł. W. .

Sąd Okręgowy wymierzając kary oskarżonemu Ł. W. dwukrotnie zastosował nadzwyczajne złagodzenie kary i wymierzył je w rozmiarze o rok niższym od dolnego progu zagrożenia. Apelacja w tych wypadkach prezentuje pogląd, że stopień nadzwyczajnego złagodzenia jest niedostateczny. W wypadku kar wymierzonych za przestępstwa z pkt. IX, X, XIII apelacja podnosi, że Sąd Okręgowy błędnie uznał, że nie zachodzą przesłanki do nadzwyczajnego złagodzenia kary.

Sąd Okręgowy zastosował nadzwyczajne złagodzenie kary wobec oskarżonego Ł. W. uwzględniając przyznanie się do dokonania zarzucanych i zarazem przypisanych mu czynów oraz opisanie w sposób szczegółowy okoliczności dotyczących działalności przestępczej oskarżonych, co stało się podstawą poczynionych ustaleń faktycznych, Sąd uznał, iż oskarżony ten zasługuje na zastosowanie względem niego na podstawie art. 60 § 2 k.k. dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kar pozbawienia wolności określonych w pkt 6 i 8 wyroku. Zdaniem Sądu wymierzenie mu tych kar nawet w dolnych granicach ustawowego zagrożenia byłoby dla niego w zaistniałej sytuacji niewspółmiernie surowe. Wśród okoliczności łagodzących uwzględniono względem oskarżonych A. M. i Ł. W. posiadanie przez nich pozytywnych opinii środowiskowych (odpowiednio k. 595-596 i 397-398), przeciętnych opinii z okresu tymczasowego aresztowania (odpowiednio k. 635-636 i 633-634) oraz ich faktyczną niekaralność (Ł. W. k. 166 oraz A. M. k. 163-165 i 438-441 - przy uwzględnieniu treści art. 76 § 1 i 2 k.k. i art. 107 § 4 k.k.). Przyznanie się oskarżonego do zarzucanych mu czynów było więc podstawą do nadzwyczajnego złagodzenia kary za przestępstwa z pkt.6 i 8 wyroku. W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy nie pominął istotnych okoliczności mających wpływ na wymiar kary. Okoliczność, iż po amputacji fragmentu nogi oskarżony korzysta z protezy nie ograniczała jego możliwości samodzielnej egzystencji.

Fakultatywne złagodzenie kary z art.60 § 2 k.k. można zastosować wtedy, gdy nawet najniższa kara przewidziana za przestępstwo byłaby niewspółmiernie surowa. Sąd Najwyższy stwierdził, że:

„ Fakultatywny charakter art. 60 § 2 k.k. zobowiązuje sąd orzekający do szczegółowego uzasadnienia swojego stanowiska o zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary. W procesie orzekania o karze, nadzwyczajne złagodzenie kary jest czymś wyjątkowym, a to przesądza, że sprawca musi wykazać się wyjątkowymi okolicznościami, by mógł z dobrodziejstwa tego skorzystać. Muszą to być więc okoliczności szczególnie korzystne dla oskarżonego i to tak dalece, że nawet kara najniższa przewidziana za przestępstwo byłaby niewspółmiernie surowa. Sam fakt posiadania dobrej opinii nie wskazuje na wyjątkowość i przez to nie uzasadnia zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary. O zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary decyduje całokształt okoliczności dotyczących nie tylko osoby sprawcy, lecz także popełnionego przez niego czynu, analiza których - z uwzględnieniem zasad wymiaru kary określonych w ustawie - pozwala dopiero na ocenę, czy orzeczenie współmiernej kary jest możliwe w ramach ustawowego zagrożenia, czy dopiero kara poniżej tej granicy spełni rolę kary sprawiedliwej”.(w.SN z dnia 2006-04-26,WA 14/06, OSNwSK 2006/1/909). Autor apelacji formułując zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych nie dostrzegł, że instytucja nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art.60 § 2 k.k. może być stosowana, „ gdy wymierzona nawet w ustawowym minimum kara byłaby represją niewspółmiernie surową ". Oskarżonemu wymierzono kary pozbawienia wolności niewiele odbiegające od dolnych progów zagrożenia, a kary złagodzone nadzwyczajnie o rok niższe od dolnych progów zagrożenia.

Rozważając kwestie surowości kar pozbawienia wolności nie sposób nie zauważyć, że w sprawie występują nie tylko okoliczności łagodzące. Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił katalog okoliczności obciążających (str.27 uzasadnienia). Nie może też ująć uwadze Sądu, że wagę przyznania się oskarżonego do oskarżonego do czynu z pkt. VIII - uprawy konopi, osłabia fakt ujawnienia uprawy w trakcie przeszukania, oskarżony został więc schwytany niejako na gorącym uczynku, a wykonanie specjalnych pomieszczeń do uprawy świadczy o znacznym stopniu zawinienia.

Z tych względów zarzuty apelacji co do rażącej surowości kar wymierzonych oskarżonemu za jednostkowe przestępstwa są niezasadne.

Całkowicie chybiony jest zarzut rażącej niewspółmierności surowości kary łącznej. Żadna z okoliczności wymienionych w apelacji, w pkt.7, nie mogła mieć znaczenia przy wymiarze kary łącznej, miały one znaczenie przy wymiarze kar jednostkowych. Ferując wyrok w zakresie kary łącznej, sąd orzekający nie jest uprawniony do ponownego rozważenia tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar jednostkowych orzeczonych w poszczególnych wyrokach, lecz powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek podmiotowo - przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak a także uwzględnić dyrektywy wymiaru kary.

Z tych względów apelację uznano za niezasadną.